

*Абгаши Т.І.,
здобувач факультету економіки та управління
Одеський державний аграрний університет
м. Одеса, Україна*

*Замлинська О.В.,
к.е.н., доцент кафедри економічної теорії і економіки підприємства
Одеський державний аграрний університет
м. Одеса, Україна*

КОНЦЕПЦІЯ ІННОВАЦІЙНОЇ СОЦІАЛЬНО ТА ЕКОЛОГІЧНО ОРІЄНТОВАНОЇ МОДЕЛІ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ

Аграрний сектор є важливим елементом будь-якої економіки. Його стан і розвиток мають вирішальне значення для соціального добробуту та екологічної стійкості. Останні роки свідчать про необхідність перегляду підходів до сільськогосподарського виробництва, адже традиційні методи можуть вже бути неефективними в умовах зростаючих потреб населення та загроз екології.

Концепція інноваційної соціально та екологічно орієнтованої моделі економічного розвитку аграрного сектору полягає у використанні новаторських рішень, які сприяють розвитку сільськогосподарської галузі, поліпшенню життя сільського населення та збереженню навколишнього середовища. Ця модель ставить перед собою завдання досягнення балансу між економічними, соціальними та екологічними аспектами. Вона базується на ідеї, що розвиток сільського господарства може і повинен бути спрямованим на досягнення більшої продуктивності та прибутковості, одночасно забезпечуючи соціальну відповідальність та дбайливе ставлення до навколишнього середовища.

Розглянемо основні аспекти цієї концепції на рис. 1.

Збільшення продуктивності: Використання сучасних технологій, генетично модифікованих культур та високоефективних методів виробництва дозволяють підвищити врожайність та забезпечити стабільне постачання продуктів харчування.

Соціальна відповідальність: Забезпечення справедливих умов праці для сільського населення, розвиток інфраструктури сільських територій та доступ до освіти і охорони здоров'я.

Рис. 1 Основні аспекти концепції інноваційної соціально та екологічно орієнтованої моделі економічного розвитку аграрного сектору

Джерело: побудовано авторами

Збереження довкілля: Мінімізація негативного впливу сільськогосподарської галузі на навколишнє середовище шляхом раціонального використання ресурсів, викорінення шкідливих практик та впровадження програми відновлення природних ресурсів. Ми повністю погоджуємося зі ствердженнями О.О. Бендасюк, Н.В. Зіновчук та Л.І. Сахарнацької: «Перш за все, це роль і значення інновацій для формування стратегії сталого сільського розвитку, у регулюванні процесу екологізації на основі удосконалення механізму впровадження екологічних інновацій. Це сприятиме підвищенню економічної ефективності аграрного сектору як ключового фактору позитивних змін у соціально-економічному розвитку села.» [2, с.17].

Для реалізації цієї концепції, необхідно створити сприятливі умови для інновацій та впровадження нових технологій у сільському господарстві. Одним із рішень є створення спеціальних програм та фондів, які б фінансували інноваційні проекти сільських господарств. Практична реалізація цієї концепції вимагає комплексного підходу та співпраці між урядом, сільськими господарствами, науковими установами та громадськістю. Ось деякі способи реалізації концепції на рис. 2.

Ця концепція допомагає забезпечити розвиток аграрного сектору, зберігаючи при цьому екологічну рівновагу та покращуючи умови життя сільського населення. Також важливим є розвиток сільськогосподарського підприємництва на основі формування прозорих ринків продукції та засобів виробництва, сприяння діяльності малих форм господарювання в аграрному секторі та розвитку аграрної логістики, орієнтованої на дрібнотоварних виробників [2, с.10]. Удосконалення управління виробничими, маркетинговими, логістичними бізнес-процесами за рахунок впровадження

інноваційних інформаційних технологій до стратегії підприємства сприятиме підвищенню активізації його внутрішніх можливостей та більш ефективному функціонуванню інформаційного простору. Під час впровадження цифрових технологій до стратегії діяльності необхідно оцінювати економічний розвиток країни в цілому, аналізувати нормативно-правове супроводження, наявність трудових ресурсів відповідної кваліфікації та ступінь цифровізації інформаційно-комунікаційних технологій [3, с.78].

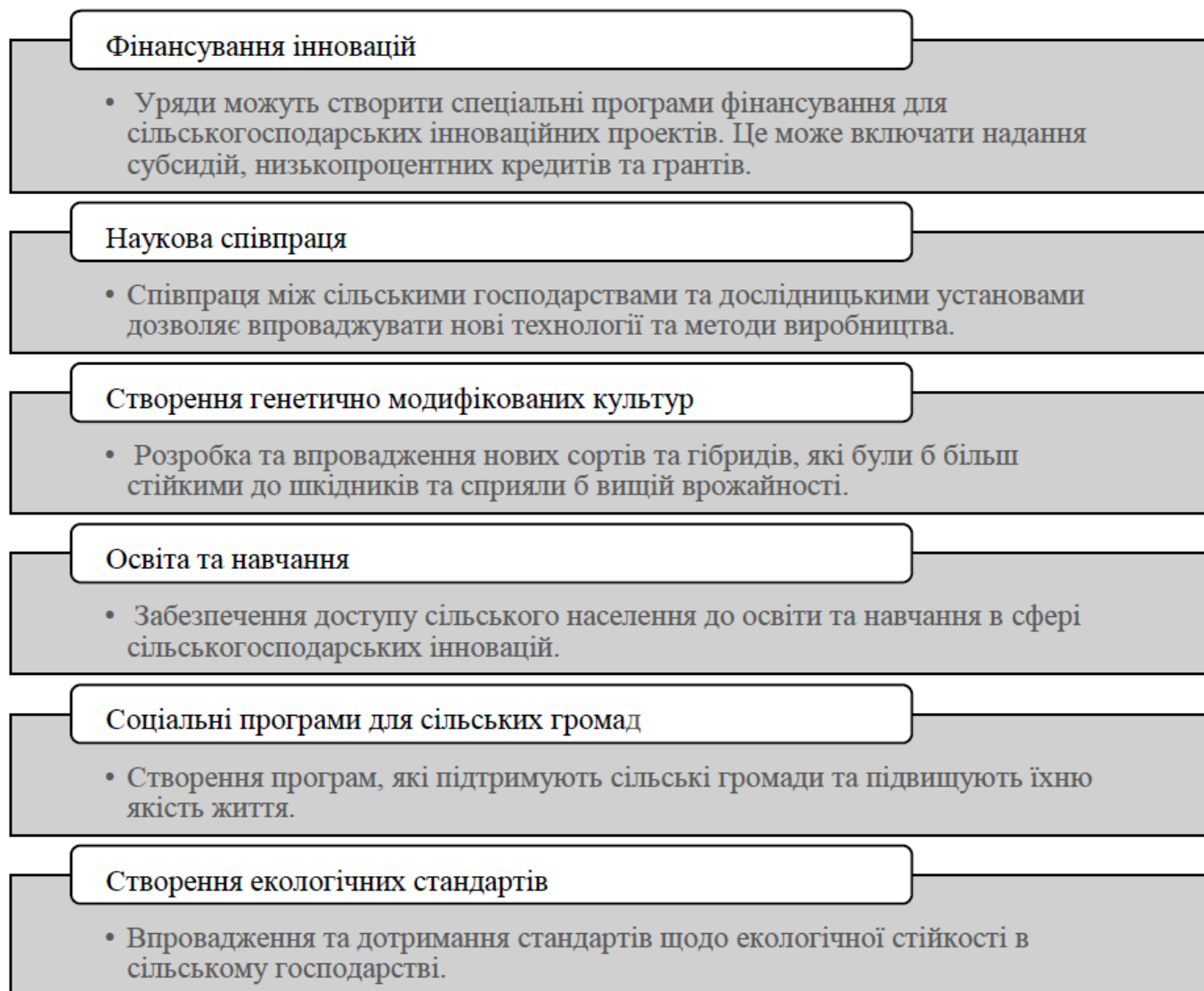

Рис. 2 Способи реалізації концепції

Джерело: побудовано авторами

Інноваційна соціально та екологічно орієнтована модель економічного розвитку аграрного сектору відкриває нові можливості для сталого росту, поліпшення умов життя сільського населення та збереження природи. Її впровадження вимагає спільних зусиль уряду, бізнесу та суспільства, але перспективи наслідків варто всі ці зусилля.

Література:

1. Бендасюк О., Зіновчук Н., Сахарнацька Л. Екологічні інновації як фактор сталого соціально-економічного сільського розвитку. *Збалансоване природокористування*. 2022. Т. 4. С. 17.

2. Україна – 2030. Стратегія зміни майбутнього. *Національний Інститут Стратегічних Досліджень*. С. 10. URL: <https://niss.gov.ua/sites/default/files/2020-12/ukraine-2030-1.pdf> (дата звернення: 23.10.2023).

3. Шабатура Т. С., Замлинська О. В., Осик С. В., Селезньова Г. О. Цифрові аспекти стратегічного управління як інструменту підвищення економічної ефективності діяльності компанії. Актуальні проблеми інноваційної економіки та права. 2023. № 3. С. 71-79. http://apie.org.ua/wp-content/uploads/2023/09/apie_2023_r02_a11.pdf

Беженар М.І.,

*здобувач спеціальності 071 Облік і оподаткування
ВСП «Могилів-Подільський технологічно-економічний
фаховий коледж ВНАУ»*

м. Могилів-Подільський, Україна

Омелько М.А.,

*викладач обліково-економічних дисциплін
ВСП «Могилів-Подільський технологічно-економічний
фаховий коледж ВНАУ»*

м. Могилів-Подільський, Україна

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ФІНАНСОВОЇ ПОЛІТИКИ ТА ФІНАНСОВОГО МЕХАНІЗМУ, ЇХ ПОЗИЦІЇ У РЕГУЛЮВАННІ ЕКОНОМІКИ

Фінансову політику і фінансовий механізм вважають важливими інструментами державного регулювання економіки. Вони спрямовані на ефективне розподіл і перерозподіл фінансових ресурсів, забезпечують економічне зростання і задоволення потреб населення.

Фінансова політика являє собою комплекс заходів, які спрямовані на мобілізацію, розподіл та використання фінансових ресурсів для досягнення соціально-економічних цілей. Фінансова політика може бути макроекономічною і мікроекономічною.

Макроекономічна фінансова політика спрямована на регулювання економіки в цілому [1]. Вона включає в себе такі напрями, як:

1) бюджетна політика, тобто діяльність держави щодо формування, виконання та регулювання державного бюджету. Бюджетна політика спрямована на забезпечення потреб держави в фінансових ресурсах та їх використання для фінансування соціально-економічних програм;

2) податкова політика, якою вважають діяльність держави щодо встановлення, правового регулювання та організації нарахування і сплати податків і обов'язкових платежів. Податкова політика спрямована на мобілізацію фінансових ресурсів держави та їх використання для фінансування соціально-економічних програм;

